

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122450560
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:6122450560.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci žalobcu: Slovenská konsolidačná, a.s., IČO: 35 776 005, Cintorínska 21/21, 814 99 Bratislava-Staré Mesto proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX D., zast.: JUDr. Vladimír Gúrtler, advokát, so sídlom Kollárova 15, 058 01 Poprad o zaplatenie 1840 Eur, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej súd priznáva nárok na náhradu trov konania od žalobcu v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou z 28.10.2022 domáhal od žalovanej zaplatenia 1840 eur. Žalobu odôvodnil tak, že ide o refakturáciu nákladov za 4 osoby za leteckú prepravu na základe „Prísľubu vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie“ - let z Tenerife, Gran Canaria do Bratislavy dňa 31.03.2020. Slovenská konsolidačná, a.s. – žalobca, je poverenou osobou v zmysle zákona č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a pohľadávka bola na SK, a.s. postúpená na konsolidáciu na základe Dodatok č. 1 k Zmluve o vymáhaní pohľadávok štátu č. 1/2022/MZVEZ SR to dňa 3.8.2022, ktorý bol zverejnený v Centrálnom registri zmlúv dňa 8.8.2022 pod ID zmluvy 6763682. Poukázal na listinné dôkazy - príslub vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie - let z Tenerife, Gran Canaria do Bratislavy dňa 31.03.2020, ktorý žalovaná podpísala a prijala záväzok vyčíslenú cenu za repatriačný let zaplatiť.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal Platobný rozkaz 23Up/1455/2022 z 5.12.2022, proti ktorému podala žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu odpor. V odpore uviedla, že žalobca - Slovenská konsolidačná a.s. - mal nadobudnúť údajnú pohľadávku voči žalovanej na základe Dodatku č. 1 k Zmluve o vymáhaní pohľadávok štátu č. 1/2022/MZVEZ SR. 2. Za Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky (ďalej len "MZVEZ SR") na predmetnom dodatku č.1. konali E. F. G. a E. E. H.. Pri mene E. F. G. je dopísané v.z. a podpis zjavne totožný s podpisom E. E. H.. Keďže k dodatku č.1. nebolo priložené plnomocenstvo na zastupovanie E. F. G., nedošlo k riadnemu postúpeniu údajnej pohľadávky voči žalovanej na žalobcu a preto žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu. Ak by aj bolo priložené plnomocenstvo na zastupovanie E. F. G., tak toto splnomocnenie na E. H. by bolo neplatné z titulu rozporu so zákonom, obchádzania zákona a interných noriem MZVEZ SR, keďže za MZVEZ SR musia konať vždy dve fyzické osoby (tzn. teoreticky by bolo možné akceptovať plnomocenstvo zo strany E. G. na inú osobu, avšak nepochybne nie na E. H.). Žalovaná sa považuje za spotrebiteľa. K samotnému údajnému záväzku žalovanej vo výške 1840 eur uviedla, že spochybňuje jeho výšku v celom rozsahu a to preto, že je nutné zobrať do úvahy obdobie jeho vzniku. Údajný záväzok žalovanej voči MZVEZ SR mal vzniknúť z titulu repatriačného letu žalovanej, jej dvoch maloletých detí a jej matky z Tenerife na Slovensko (Bratislava) dňa 31.03.2020, tj. v období po tom, čo: - dňa 15. marca 2020

vláda Slovenskej republiky uznesením č. 114 vyhlásila podľa čl. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon č. 227/2002 Z. z.“) núdzový stav a - vzhľadom na naliehavý verejný záujem spočívajúci v ochrane zdravia ľudí na území Slovenskej republiky a v snahe zamedziť šíreniu nákazlivého prenosného ochorenia COVID-19, zohľadňujúc závery zo zasadnutia ústredného krízového štábu, ktorý sa konal dňa 12. marca 2020 vo veci opatrení na predchádzanie šírenia prenosného ochorenia COVID-19 a možným ohrozením verejného zdravia na území Slovenskej republiky, a uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 111/2020, bol s účinnosťou od 13. marca 2020 od 07:00 hod. miestneho času vyhlásený zákaz vykonávania určených civilných letov s miestom vzletu na území iného štátu a s miestom pristátia na území Slovenskej republiky. Osoby činné v civilnom letectve boli o predmetnom zákaze informované štandardným systémom používaným v oblasti civilného letectva, t. j. prostredníctvom oznámenia NOTAM. Obdobná situácia ako je uvedená vyššie na Slovensku, bola v tom čase aj v iných krajinách EÚ, tzn. aj v Španielsku, pod ktorý spadá aj ostrov Tenerife, kde sa v tom čase nachádzala žalovaná so svojimi dvomi maloletými deťmi. Žalovaná zároveň poukázala na svoje vyjadrenia k faktúre č.507200164/2020, ktoré zaslala MZVEZ SR a je zaevidované aj v súdnom spise pod záznamom: 23Up/1455/2022 a na skutočnosti tam uvedené. Stále nevie, na základe akých skutočností bola určená cena letu na osobu (na repatrianta) vo výške 460 eur a nikto jej to napriek viacerým oficiálnym žiadosťiam nevysvetlil. Pôvodne totiž MZVEZ SR určilo cenu letu na osobu (na repatrianta) vo výške 810 eur a bolo jej povedané, že „ak sa nepodpíše Prísľub vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie a nenazbiera sa dostatočný počet repatriantov, lietadlo zo Slovenska (vládný špeciál) neodletí a je nutné to podpísať, ak sa chce dostať na Slovensko a veci ohľadom úhrady a ceny letu sa budú riešiť neskôr,“ keďže žalovaná zaregistrovala český vládny špeciál, ktorý bol pre repatriantov zadarmo a dozvedela sa o ňom až ex post. Žalovaná zároveň poukázala na fakt, že v predmetnom čase sa jej manžel nachádzal v Paname a vrátil sa do PRAHY českým vládny špeciálom a nič za let neplatil. Podpísanie prísľubu vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie žalovanou pri nákladoch 460,-eur na jednu osobu bolo vykonané v tiesni a preto je takýto právny úkon neplatný podľa § 53 (5) Občianskeho zákonníka: Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Žalovaná konala pod nátlakom (a v tom čase, by podpísala letenku „za akúkoľvek cenu“ len aby sa dostala s rodinou na Slovensko – keďže konanie SR bolo obdobné ako napríklad keby „hasiči prišli hasiť dom ale ešte pred tým než začnú hasiť, by dali podpísať majiteľovi domu faktúru za hasenie v abnormálnej výške, inak nezačnú hasiť. Čo by urobil taký človek? Logicky by to podpísal, inak by mu zhorel dom“ a následne by riešil výšku hasenia) a preto sa na ňu vzťahuje § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný, tiež sa na ňu vzťahuje § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Žalovaná podpísala „Prísľub vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie“ s nákladmi 460,- eur za jednu osobu nie slobodne a čiastka 460,-eur za jednu osobu sa prieči dobrým mravom a preto je v tejto časti neplatný. Ako na dôvod neplatnosti poukázala aj na Nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o vyžadovaní a schvaľovaní letov č.50/2012 (tzv. vládny špeciál), v ktorom sa uvádza v čl. 3 ods.2: lietadlo môže vykonávať lety a) v stave núdze na odstránenie alebo zmiernenie následkov rôznych krízových situácií na zemi, napríklad živelná pohroma (najmä povodeň, lesný požiar), katastrofa, priemyselná, dopravná alebo prevádzková havária na území Slovenskej republiky a v zahraničí, c) na humanitárne účely, d) sanitné za účelom poskytovania pomoci osobám v tiesni a prepravy orgánov určených na transplantáciu. Podľa čl. 4. ods.3, bez úhrady priamych prevádzkových nákladov sú vykonávané aj lety uvedené v čl. 3. ods.2 písm. a),b),c),e) až i). Žalovaná má za to, že sa na ňu, jej deti a jej matku mali vzťahovať čl. 3 ods. 2) písm.a) prípadne c) vyššie uvedeného nariadenia, ktoré sú definované ako lety bez úhrady priamych prevádzkových nákladov. Žalovaná sa domnieva (napriek viacerým žiadosťiam kompetentným subjektom nedostala žiadnu odpoveď), že v jej prípade bol použitý čl.3 ods.2 - d) sanitné za účelom poskytovania pomoci osobám v tiesni... na ktorý sa nevzťahuje čl.4. ods.3. Toto zistenie, ak je pravdivé, je šokujúce o to viac, že ministerstvo vnútra vo svojom nariadení č.50/2012 definovalo, že formulácia „sanitné za účelom poskytovania pomoci osobám v tiesni“ znamená, že ministerstvo vedomé si, že osoba je v tiesni, bude uhrádzať prevádzkové náklady, ktoré si ministerstvo určí a nikto sa nevie dopátrať ako k sume letenky ministerstvo došlo: na začiatku 810,- eur na osobu, neskôr 460,- eur na osobu. Všetky vyššie uvedené skutočnosti znamenajú, že pohľadávka MZVEZ SR (rozporne postúpená na Slovenská konsolidačná a.s.) evidovaná voči žalovanej (a jej maloletým deťom) v celkovej výške 1840,-eur je neoprávnená. Žalovaná zároveň udáva, že namieta tiež premlčanie žalovanej pohľadávky vo výške 1840,-eur podľa § 108 Občianskeho zákonníka: Práva z prepravy sa premlčujú za jeden rok s

výnimkou práv na náhradu škody pri preprave osôb. Žalovaná má informácie, že voči repatriantom, ktorí boli na palube vládneho špeciálu repatriáčného letu z Tenerife na Slovensko (Bratislava) dňa 31.03.2020 a neboli štátnymi občanmi Slovenskej republiky, nie sú náklady na let vymáhané a aj toto len potvrdzuje zákonom rozporné a diskriminačné konanie MZVEZ SR.

3. K odporu žalovanej sa žalobca vyjadril tak, že podľa § 14 ods. 1 zákona č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pohľadávkach štátu“) na účely tohto zákona sa konsolidáciou pohľadávok štátu rozumie centrálné uplatňovanie splatnej pohľadávky štátu u dlžníka a na príslušných orgánoch, zabezpečenie exekučného titulu k pohľadávke štátu a vymáhanie pohľadávky štátu prostredníctvom jedinej právnickej osoby. Podľa § 14 ods. 3 zákona o pohľadávkach štátu konsolidáciu pohľadávok štátu vykonáva poverená osoba na základe zmluvy o vymáhaní pohľadávky štátu vo vlastnom mene a na vlastný účet. Podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona o pohľadávkach štátu zmluvou o vymáhaní pohľadávky štátu správca postupuje na poverenú osobu právo uplatňovať pohľadávku štátu. Pokiaľ žalovaná v podanom odpore tvrdí, že dodatkom č. 1 k Zmluve o vymáhaní pohľadávok štátu č. 1/2022/MZVEZ SR nedošlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na žalobcu, s tým žalobca súhlasí. Žalobca nikdy netvrdil, že došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky. Uzavretím predmetného dodatku č. 1 v súlade s § 14 a nasl. zákona o pohľadávkach štátu MZVEZ SR postúpilo na Slovenská konsolidačná, a.s. iba právo uplatňovať žalovanú pohľadávku. V súlade s § 14 ods. 3 zákona o pohľadávkach štátu Slovenská konsolidačná, a.s. vykonáva konsolidáciu pohľadávok štátu na základe zmluvy o vymáhaní pohľadávky štátu vo vlastnom mene a na vlastný účet. Podľa § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť. Podľa článku 11 ods. 7 Organizačného poriadku Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky č. 34/2017 zo dňa 31. mája 2017 (ďalej len „Organizačný poriadok“) generálneho riaditeľa zastupuje v rozsahu jeho práv a povinností v čase jeho neprítomnosti nepresahujúcej dva týždne spravidla ním určený riaditeľ odboru. Predmetný dodatok č. 1 za MZVEZ SR podpisovali v súlade s § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka a Organizačným poriadkom E. E. H., riaditeľka finančného odboru sekcie ekonomiky a všeobecnej správy a E. F. G., generálny riaditeľ sekcie ekonomiky a všeobecnej správy, ktorého zastupovala v rozsahu jeho práv a povinností v súlade s Občianskym zákonníkom, Organizačným poriadkom a príslušnými pracovnoprávnymi predpismi ním určená riaditeľka odboru E. E. H.. Uvedení zamestnanci MZVEZ SR svoje oprávnenie konať v mene právnickej osoby podpísaním predmetného dodatku č. 1 neprekročili. Tvrdenie žalovaného, že E. F. G. nemôže zastupovať E. E. H. z dôvodu rozporu so zákonom, obchádzania zákona a interných noriem MZVEZ SR nemá žiadnu relevanciu. K obdobnej problematike sa vyjadroval aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení sp. zn. III. ÚS 158/06-18 podľa ktorého môže jeden konateľ splnomocniť na konanie druhého konateľa a uskutočniť tak právny úkon spoločnosti sám vo svojej konateľskej pozícii a súčasne aj ako splnomocnenec druhého konateľa. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca má za to, že predmetným dodatkom č. 1 došlo k riadnemu postúpeniu práva uplatňovať žalovanú pohľadávku, pričom tvrdenia žalovaného nemajú oporu v zákone.

Ďalej poukázal, že podľa § 14a ods. 1 zákona č. 151/2010 Z. z. o zahraničnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zahraničnej službe“) príslušný organizačný útvar ministerstva v Slovenskej republike (ďalej len „príslušný útvar ministerstva“), diplomatická misia a konzulárny úrad vykonávajú konzulárne činnosti v súlade s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, 12b) právom Európskej únie, všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky a vnútroštátnymi právnymi predpismi prijímajúceho štátu. Podľa § 14a ods. 2 zákona o zahraničnej službe konzulárnymi činnosťami sú a) konzulárne funkcie, b) konzulárna ochrana. Podľa § 14h ods. 1 zákona o zahraničnej službe konzulárna ochrana je súbor opatrení, úkonov a konaní, ktorými diplomatická misia a konzulárny úrad zabezpečujú podporu, pomoc a ochranu v núdzi a v krízovej situácii. S tvrdením žalovanej, že sa v tejto veci považuje za spotrebiteľa, žalobca nesúhlasí. MZVEZ SR je ústredným orgánom štátnej správy pre oblasť zahraničnej politiky a vzťahy Slovenskej republiky k ostatným štátom, medzinárodným organizáciám a zoskupeniam a európskym inštitúciám, ktorý nemá postavenie dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. MZVEZ SR nevykonáva žiadnu obchodnú ani podnikateľskú činnosť (obdobne ako v prípade ŠFRB: uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 106/2018, uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/9/2019, uznesenie NS

SR sp. zn. 8Cdo/164/2020). MZVEZ SR je ústredným orgánom štátnej správy, ktorý prostredníctvom svojich organizačných útvarov v zahraničí vykonáva konzulárne činnosti v súlade s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, právom Európskej únie, všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky a vnútroštátnymi právnymi predpismi prijímajúceho štátu. MZVEZ SR poskytlo žalovanej na jej žiadosť konzulárnu ochranu, ktorá predstavuje súbor opatrení, úkonov a konaní, ktorými zabezpečuje podporu, pomoc a ochranu v núdzi a v krízovej situácii, pričom jej poskytnutie nenapĺňa atribúty obchodnej ani podnikateľskej činnosti. Výška nákladov na repatriáciu v roku 2020 v kontexte vypuknutia pandémie ochorenia COVID-19 bola určovaná operatívne na základe telefonickú a e-mailovej komunikácie MZVEZ SR a MV SR. Hlavnými parametrami pri výpočte nákladov na repatriáciu na 1 osobu bola predbežná cenová kalkulácia letu predložená zo strany MV SR a počet osôb, ktorí požiadali o poskytnutie konzulárnej ochrany formou repatriácie. V nadväznosti na repatriáciu osôb z Kanárskych ostrovov do Bratislavy dňa 31.03.2020 vystavilo MV SR faktúru číslo 260038178 na sumu vo výške 29.247,15€, ktorú uhradilo MZVEZ SR dňa 06.08.2020. V súvislosti s repatriáciou občanov Rakúska vystavilo MZVEZ SR FA č. 5072000168/2020 na celkovú sumu vo výške 7820,00 €, ktorú uhradilo Rakúsko prostredníctvom svojho ZÚ dňa 14.05.2020. Čo sa týka repatriácie občanov ČR štáty Českej a Slovenskej republiky sa dohodli, že občanov budú repatriovať recipročne bez toho, aby si vystavovali faktúru za vzniknuté náklady. O tom svedčia prílohy: emailová komunikácia medzi MZVEZ SR a MV SR FA č. 260038178 FA č. 507200168/2020.

Tiež poukázal, že podľa § 14g ods. 7 zákona o zahraničnej službe diplomatická misia a konzulárny úrad poskytnú konzulárnu ochranu podľa odseku 4 písm. c) a e) až g) občanovi a nezastúpenému občanovi, ak o to požiada a nie je schopný situáciu riešiť vlastnými silami. Podľa § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe s prihliadnutím na okolnosti diplomatická misia a konzulárny úrad si od občana a nezastúpeného občana môžu vyžiadať prísľub vo forme záväzku, že členskému štátu, ktorého je štátnym občanom, uhradí finančné náklady na poskytnutú konzulárnu ochranu. Vzor prísľubu vo forme záväzku je uvedený v prílohe č. 5. Na tento prísľub vo forme záväzku sa vzťahuje právny poriadok členského štátu, ktorého je táto osoba štátnym občanom. Následné tvrdenia žalovanej, že podpísanie prísľubu vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany bolo vykonané v tiesni a pod nátlakom, považuje žalobca za účelové. Konzulárna ochrana vo forme repatriácie sa poskytuje len tým občanom a nezastúpeným občanom, ktorí o to požiadajú a nie sú schopní situáciu riešiť vlastnými silami. Osoby, ktoré mali záujem o repatriáciu v roku 2020 v kontexte vypuknutia pandémie ochorenia COVID-19, boli o tejto možnosti s uvedením priameho linku zriadeného na webovej stránke MZVEZ SR informované prostredníctvom zastupiteľských úradov SR v zahraničí, a to hromadným emailom alebo cez sociálne siete zastupiteľských úradov SR v zahraničí. V nadväznosti na uvedené, ak občan mal záujem o repatriáciu, bolo nevyhnutné, aby cez link zriadený na webovej stránke MZVEZ SR vyplnil „prísľub vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie“ (ďalej aj len „prísľub“), v rámci ktorého požiadal o poskytnutie konzulárnej ochrany formou repatriácie, uviedol všetky nevyhnutné osobné údaje a súčasne sa zaviazal, na požiadanie MZVEZ SR, uhradiť konkrétnu výšku nákladov na účely repatriácie alebo v súvislosti repatriáciou jeho osoby a jeho rodinných príslušníkov, ktorí ho na repatriáčnom lete sprevádzali. Súčasťou predmetného prísľubu je aj vyhlásenie, že občan, ktorý žiada o repatriáciu rozumie a súhlasí s podmienkami v ňom uvedenými. Žalovaná slobodne a vážne podpísala prísľub, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 5 zákona o zahraničnej službe a je spoločný pre občanov a nezastúpených občanov v zmysle transponovanej smernice Rady (EÚ) 2015/637 z 20. apríla 2015 o opatreniach koordinácie a spolupráce na uľahčenie konzulárnej ochrany nezastúpených občanov Únie v tretích krajinách a o zrušení rozhodnutia 95/553/ES. K výkladu vnútorného predpisu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“) zo strany žalovanej uviedol, že je zavádzajúci, nesprávny a nemá oporu vo všeobecne záväzných právnych predpisoch. Nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o vyžadovaní a schvaľovaní letov (čiasťka č. 29 Vestníka MV SR, bod 50) nie je všeobecne záväzným právnym predpisom, pričom tento dokument zaväzuje výlučne MV SR a jeho útvary. Vo vzťahu k vykonávaniu letov lietadiel v policajných službách ostatnými ústrednými štátnymi orgánmi sú relevantné Zásady vykonávania letov lietadiel v policajných službách schválené vládou Slovenskej republiky uznesením č. 411/2006 z 10.5.2006 (ďalej len „uznesenie vlády č. 411/2006“). Podľa čl. 2 ods. 1 uznesenia vlády č. 411/2006 disponuje MV SR diskrečnou právomocou vo vzťahu k úhradám priamych nákladov za vykonané lety štátnych lietadiel, a to v rámci svojich finančných zdrojov. Tzv. repatriáčny let nespadá do kategórie „bez úhrady“ v zmysle čl. 2 ods. 2 uznesenia vlády č. 411/2006. Tieto predpisy nemajú povahu všeobecne záväzných právnych predpisov a fyzické a právnické osoby sa v zmysle čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nemôžu priamo dovoliavať na práva a povinnosti potenciálne z nich vyplývajúce. MV SR vykonalo repatriáčny let dňa 31.3.2020 z Tenerife na územie Slovenskej republiky,

ktorým bola repatriovaná aj žalovaná, na základe požiadavky MZVEZ SR, pričom tieto náklady boli následne fakturované MZVEZ SR, ktoré ich uhradilo 06.08.2020. Právnym základom, a to všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý priamo ukladá práva a povinnosti fyzickým a právnickým osobám v zmysle čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky, je zákon o zahraničnej službe. Podľa § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe je MZVEZ SR oprávnené požadovať úhradu finančných nákladov poskytnutej konzulárnej ochrany, ktorá bola v prípade odporcu realizovaná MZVEZ SR formou repatriácie podľa § 14 g ods. 4 písm. e) zákona o zahraničnej službe. Tomuto oprávneniu korešponduje, na uvedenom právnom základe, povinnosť repatriovanej osoby uhradiť finančné náklady na poskytnutú konzulárnu ochranu. Keďže MZVEZ SR vynaložilo finančné náklady na repatriáciu žalovanej z Tenerife na územie Slovenskej republiky dňa 31.3.2020, MZVEZ SR je podľa § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe oprávnené žiadať od odporcu úhradu týchto nákladov a odporca má povinnosť podľa § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe uhradiť tieto náklady. V prípade akéhokoľvek iného výkladu predmetnej situácie by bol popretý záujem zákonodarcu vyjadrený v ustanovení § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe, keďže, aplikujúc argumentáciu žalovanej, by orgány Slovenskej republiky neboli oprávnené nikdy požadovať úhradu nákladov za konzulárnu ochranu realizovanú formou repatriácie prostredníctvom letov štátnych lietadiel, zatiaľ čo však pri iných formách konzulárnej ochrany či repatriácie by týmto oprávnením disponovali. Argumentácia žalovanej je teda zavádzajúca, nesprávna a nemá oporu v žiadnom všeobecne záväznom právnym predpise.

Vo vzťahu k údajnému premlčaniu žalovanej pohľadávky podľa § 108 Občianskeho zákonníka, žalobca poukázal, že predmetné ustanovenie sa aplikuje na práva uplatnené buď cestujúcim alebo odosielateľom u dopravcu a vyplývajúce z § 760 až 773 Občianskeho zákonníka. Právnym základom žiadosti žalovaného o poskytnutie konzulárnej ochrany pri repatriácii je však § 14g ods. 7 v spojení s § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe. Nárok na úhradu finančných nákladov na konzulárnu ochranu poskytnutú podľa zákona o zahraničnej službe nie je právom z prepravy podľa § 760 Občianskeho zákonníka, ktoré podlieha premlčaniu podľa § 108 Občianskeho zákonníka, ale právom, ktoré podľa § 101 Občianskeho zákonníka podlieha všeobecnej premlčacej dobe v dĺžke 3 rokov. Žalovaná v súlade s § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe príslubom vo forme záväzku zaviazala na požiadanie MZVEZ SR zaplatiť svoj dlh určený čo do výšky i dôvodu, teda nárok žalobcu podľa § 110 Občianskeho zákonníka podlieha premlčacej dobe v dĺžke trvania 10 rokov. Príslub, ktorý podpísala žalovaná vychádza zo vzoru uvedeného v prílohe č. 5 zákona o zahraničnej službe a je spoločný pre občanov a nezastúpených občanov, pričom sa naň vzťahuje právny poriadok členského štátu, ktorého je táto osoba štátnym občanom. Na základe uvedeného žalobca navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde.

4. V stanovisku žalovanej zo 17.8.2023 žalovaná zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach. Príslub, ktorý podpísala, bol podpísaný v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok a preto je neplatný. V čase a priestore celosvetovej pandémie COVID 19, keď nebolo možné, aby sa žalovaná s maloletými deťmi a svojou matkou (dôchodkyňou) mohla vrátiť na Slovensko po „vlastnej osi“, by „podpísala príslub v de facto na akúkoľvek výšku, len aby dopravila svoje maloleté deti a matku na Slovensko“. Spôsob, ako sa ku nej, jej maloletým deťom a jej matke zachovalo Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí SR (ďalej len MZV a EZ SR), resp. ambasáda SR v Španielsku svedčí o nekorektnom a neľudskom konaní, ktorý bol navyše aj v rozpore s vyjadreniami ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí SR I. po rokovaní vlády 18. marca 2020 ako ich verejne uviedol a je to zdokumentované aj vo videu na FB stránke v tom čase predsedu vlády SR C. C. v čase od 20 minúty videa. Vláda SR v UZNESENÍ VLADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 113 z 15. marca 2020 uložila ministrom zahraničných vecí a európskych záležitostí pripraviť a koordinovať plán repatriácie občanov na územie Slovenskej republiky. Navrhla vykonať dôkaz - prehrať vyjadrenie ministra I., ktoré sa nachádza vo videu od 20-tej minúty uverejnenom na web stránke. Minister I. verejne vyhlásil: „Na zabezpečenie repatriácie boli vládou určené prostriedky cestnej prepravy, čiže autobusy a vo výnimočných prípadoch letecká doprava. Vláda prijala rozhodnutie, že doprava autobusmi bude pre občanov poskytnutá zadarmo, avšak leteckú prepravu si budú musieť platiť zo svojich prostriedkov, pretože ju zabezpečia komerčné spoločnosti.“ <<https://www.startitup.sk/vlada-je-pripravena-pre-slovakov-uviaznutych-v-zahranici-vyslat-autobusy-ci-letecku-prepravu/>>. Toto vyjadrenie signifikantne preukazuje diskriminačné konanie Slovenskej republiky (vlády SR) voči repatriantom v čase pandémie COVIDu 19, ktorí sa vracali na Slovensko: - repatriácia ZADARMO (autobusmi) a repatriácia za ÚPLATU (leteckým vládny špeciálom). Toto diskriminačné konanie vlády SR je zdokumentované vo vyhlásení ministra I. aj na web linku J. od 20-tej minúty. Navrhla, aby Okresný súd v Prievdzi žalobu žalobcu zamietol z titulu absolútne jasnej a zrejmej diskriminácie repatriantov (slovenských občanov) vracajúcich sa vládny leteckým špeciálom za úplatu oproti repatriantom

vracajúcim sa zadarmo autobusmi. Žiadala, aby súd vyžiadal z Úradu vlády SR zápisnice (zvukové záznamy) z rokovania vlády SR z dní: 15. marca 2020 a z 18. marca 2020 a tie boli použité ako dôkaz. Poukázala, že nie je jasné, na základe čoho, prečo a akou formou rozhodla vláda SR o diskriminácii slovenských repatriantov vracajúcich sa na základe výzvy vlády SR na Slovensko za úplatu (vládnym leteckým špeciálom) na rozdiel od repatriantov vracajúcich sa zadarmo (autobusmi, ktoré boli vyslané komerčnými spoločnosťami a zaplatené komerčným autobusovým dopravcom z rozpočtu Slovenskej republiky). Tzn. vládny špeciál, ktorý okrem iného musí vykonávať pravidelné lety (niekedy aj úplne zbytočne avšak z titulu požiadavky nutných letových hodín na vládny špeciál) mal byť zaplatený repatriantami, ale doprava repatriantov komerčnými autobusmi nebola repatriantami platená, ale bola vo výške takmer 450 000 eur zaplatená zo štátneho rozpočtu SR súkromným autobusovým spoločnostiam, (kde mnohé autobusy išli viackrát takmer prázdne, resp. poloprázdne a štátom nebol ani vedený zoznam vracajúcich sa repatriantov autobusmi v tom ktorom autobuse). V zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám bolo žalovanou zistené, že štát nevie, koľko repatriantov bolo v autobusoch zadarmo zo Španielska. Doprava neurčeného počtu repatriantov zo Španielska autobusmi, stála takmer 2X viac ako doprava repatriantov z Kanárskych ostrovov vládny špeciálom (AUTOBUSMI presne 53 158,15 eur) a (LIETADLOM presne 29 131,45 eur) ale právnenému zástupcovi sa podarilo okrem iného zistiť aj napr., že doprava repatriantov vykonaná firmou ROBEN – TRANS, s.r.o. z Madridu (odchod 29.04.2020) do Košíc (príchod 30.04.2020) stála ŠTÁT (Slovenskú republiku) 10 733,15 eur, o čom svedčí faktúra č.2020114. Celkový počet prepravovaných repatriantov v tomto autobuse bol 17 ľudí, čo znamená, že doprava jedného repatrianta autobusom z Madridu stála 631,36 eur, tzn. o 171,36 eur viac ako stála doprava jedného repatrianta vládny špeciálom z ostrova Tenerife (doprava jedného repatrianta lietadlom z Tenerife stála 460 eur) o čom svedčí email od spoločnosti - vyjadrenie Robentrans o počte repatriantov v autobuse 7. Rozhodnutie vlády SR o tom, že autobusy komerčných spoločností budú hrazené zo štátneho rozpočtu SR (tzn. autobusy pre repatriantov zadarmo) a vládny špeciál zaplatia repatrianti je zjavne diskriminačné, nevylučujúce, že je aj v celom rozsahu neplatné, keďže vláda SR nemala žiaden zákonný titul prijať vyššie uvedené diskriminačné rozhodnutie vo vzťahu k repatriantom vracajúcim sa vládny špeciálom (minister I. 18. marca 2020 tvrdil, že repatrianti, ktorí sa budú vracat komerčnými leteckými linkami a preto budú platiť týmto komerčným leteckým spoločnostiam, nakoniec však realita bola iná, časť repatriantov sa vracala vládny špeciálom a nie komerčnými leteckými linkami a druhá časť repatriantov sa vracala autobusmi, ktoré však boli komerčnými autobusmi súkromných spoločností). Vyjadrenie ministra I. uvedené vyššie nie je možné nikde verejne dohľadať. K repatriáciám v čase COVIDu 19 sa v súčasnosti na stránkach MZV EZ SR už nie je možné sa dopátrať bližších podrobností. Na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám bolo okrem iného zistené pre porovnanie diskriminačného konania prístupu Slovenska k repatriácii svojich občanov z cudziny aj na základe dopytovania MZV EZ SR a MV SR, že napr. prevoz „teroristky“ K. vládny špeciálom z Iraku „ministerstvo zatiaľ nedisponuje vyčíslením nákladov na konzulačnú ochranu formou repatriácie“, bol vykonaný tak, že podľa všetkých okolností „teroristka“ K. nemusí nič za prevoz do SR platiť, na rozdiel od občanov SR prevezených z cudziny na Slovensko v čase pandémie COVIDu. Obdobne aj prevoz „mafiana“ a právoplatne odsúdeného zločincina K. vládny špeciálom zo Španielska bol vykonaný tak, že podľa všetkých okolností K. nemusí nič za prevoz do SR platiť. V oficiálnej odpovedi MZV SR nevie špecifikovať, koľko repatriantov cestovalo v tej, ktorej autobusovej linke a teda nie je možné presne vyčísliť autobusové náklady na ten ktorý autobusový spoj a ministerstvo eviduje iba celkovú sumu nákladov na autobusové spoje. Zoznam obsahuje aj údaje o celkových nákladoch na uvedenú autobusovú prepravu v celkovej výške 449 054,87 eur. Žalobkyňa má za to, že ona, jej maloleté deti a jej matka boli priamo diskriminovanými osobami v porovnaní s inými repatriovanými osobami (tými osobami, ktoré boli repatriované ZADARMO autobusmi, keďže z logiky veci a lokality v ktorej sa nachádzala, doprava autobusom na Slovensko nebola možná. Priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii - Zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon). Pohľadávky voči bývalému prezidentovi L. G. za súkromné lety vládny špeciálom nie sú príslušnými inštitúciami SR súdne vymáhané, rovnako ako nie sú vymáhané pohľadávky za repatričné lety vládny špeciálom voči cudzím štátnym príslušníkom, čo dokazuje diskriminačné konanie štátnych orgánov voči žalobkyni, jej maloletým deťom a jej matke. Ostrov Tenerife bol úplne izolovaný, bol zavedený tvrdý lockdown a po uliciach sa pohybovali vojenské obrnené vozidlá, a žalovaná by podpísala príslub na akúkoľvek sumu, len aby sa dostala s maloletými deťmi domov (na Slovensko). O to viac, že štátny tajomník ministerstva zahraničných vecí a euroázijských záležitostí M. G. právnenému zástupcovi žalovanej odkázal, že len nech žalovaná „Príslub

podpíše a že veci sa budú riešiť potom a malo by to byť zadarmo, rovnako ako český repatriačný vládny špeciál.“ Zároveň poukázala, že v zmysle zákona č. 151/2010 Z. z. o zahraničnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 14h: S prihladením na okolnosti diplomatická misia a konzulárny úrad si od občana a nezastúpeného občana môžu vyžiadať prísľub vo forme záväzku, že členskému štátu, ktorého je štátnym občanom, uhradí finančné náklady na poskytnutú konzulárnu ochranu. Vzor prísľubu vo forme záväzku je uvedený v prílohe č. 5. Na tento prísľub vo forme záväzku sa vzťahuje právny poriadok členského štátu, ktorého je táto osoba štátnym občanom. Tzn. ide o možnosť a nie nutnosť vyžadovať prísľub v zmysle vyššie uvedeného. To, že tento prísľub bol vyžadovaný od repatriantov vracajúcich sa vládny špeciálom, ale nebol vyžadovaný od repatriantov vracajúcich sa autobusmi, je dôkazom o zjavnej diskriminácii žalovanej a jej detí vo vzťahu k iným repatriantom (tzv. autobusovým repatriantom). V prílohe č.5. VZOR PRÍSLUBU VO FORME ZÁVÄZKU PODĽA § 14h ods. 15 je okrem iného uvedené príkladom aj: B. Prísľub splatenia finančných nákladov na konzulárnu ochranu v prípade repatriáciesa týmto zaväzujem na požiadanie ministerstva zahraničných vecí/vlády splatiťNaklady na repatriáciu alebo v súvislosti s repatriáciou mojej osoby a mojich rodinných príslušníkov, ktorí ma sprevádzali, a ktoré nemožno určiť v čase podpísania tohto prísľubu. Tzn. už v samotnom vzore (v prílohe č. 5.) je uvedené, že repatriant, ktorý sa chce vrátiť na Slovensko musí podpísať prísľub aj na neurčitú (neznámu) sumu a ktorú potom na požiadanie ministerstva zahraničných vecí/vlády je povinný splatiť. Ide o podpísanie prísľubu v tiesni. Podľa § 37 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý sa svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým pravom. Prísľub, ktorý podpísala žalovaná a na základe ktorého žalobca vymáha 1840 eur je preto absolútne neplatný. Poukázala i na odlišné stanovisko JUDr. Petra Straku uvedené v rozhodnutí ústavného súdu, v ktorom poukázal na diskriminačné rozhodnutia štátu počas pandémie.

5. Žalobca vo vyjadrení zopakoval, že je podľa § 4 ods. 2 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov od súdneho poplatku oslobodený. Dodatkom č. 1 k Zmluve o vymáhaní pohľadávok štátu č. 1/2022/MZVEZ SR, zverejneným v CRZ dňa 8.8.2022 pod ID zmluvy: 6763682, ktorý bol uzavretý v zmysle zák. č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov medzi správcom pohľadávok štátu – Ministerstvom financií SR so sídlom v Bratislave a Slovenskou konsolidačnou, a.s. so sídlom v Bratislave, IČO: 35776005 (ďalej len „SK, a.s.“ alebo „žalobca“), bolo SK, a.s. ako poverenej osobe postúpené právo uplatňovať a vymáhať (konsolidovať) pohľadávku štátu voči žalovanej z nezaplatenej faktúry č. 507200164/2020 zo dňa 15.04.2020. V zmysle ust. § 16 ods. 7 zák. č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňom účinnosti zmluvy o vymáhaní pohľadávky štátu vstupuje do postavenia správcu v príslušnom konaní poverená osoba, t.j. SK, a.s. a správca toto postavenie stráca. Žalobca poukázal na rozhodnutia súdov v totožných veciach, v ktorých súdy vyhodnotili žaloby, resp. návrhy na vydanie platobného rozkazu ako dôvodné s poukazom na právnu argumentáciu žalobcu podporenú listinnými dôkazmi, napr. Okresný súd Rimavská Sobota vo svojom rozsudku č. k. 6C/8/2022 – 30 zo dňa 28.06.2022, Okresný súd Bratislava III v rozsudku č. k. 21C/23/2022-27 zo dňa 12.07.2022, Okresný súd Poprad v rozsudku č. k. 12C/16/2022-30 zo dňa 07.07.2022, Okresný súd Košice – okolie v rozsudku sp. zn. 12C/23/2022 zo dňa 29.07.2022, Okresný súd Nové Zámky v rozsudku sp. zn. 18C/32/2022-27 zo dňa 19.07.2022, Okresný súd Lučenec v rozsudku č. k. 13C/8/2022-64 zo dňa 11.07.2022 a pod..

6. Na pojednávaní žalovaná a jej právny zástupca zotrvali na tom, že došlo k zjavne diskriminačnému konaniu. Nesúhlasili s cenou 800 eur ani s cenou 460 eur, aj keby bola cena 5000 eur, tak mnohí ľudia by ju podpísali, lebo sa potrebovali dostať domov. Tvrdí, že v tom čase nepremávali trajekty, boli v tiesni.

7. Žalovaná na pojednávaní k veci uviedla, že na Tenerife docestovala s mamou, ktorá mala 67 rokov a s dvomi deťmi. Krátko po prilete mala mama úraz, mala zašivanú ruku. Zažili púštnu búrku, sedeli vtedy v apartmáne, nebola viditeľnosť, odporúčalo sa nevychádzať von, jej dcéra bola maloletá a je alergička. Krátko na tieto udalosti prišli covidové opatrenia, v Španielsku to bolo výraznejšie, dva týždne boli uzatvorení, nemohli vychádzať z apartmánov, v tom čase keď začali jednať o repatriačnom lete, boli už všetci zdraví. Po uliciach chodili vojenské vozidlá, vrtnútky, zakázali vychádzať, do obchodov mohli ísť iba jedna osoba. Jej manžel bol v Paname a tiež riešil spôsob návratu. Hovorí španielsky, volala s konzulom, či nie sú možnosti repatriačných letov, povedal, že o nijakej takej forme nevie. Krátko na to sa dozvedeli, že bola možnosť odletieť českým repatriačným letom, o čom sa dozvedeli až po jeho odlete. Volala jej švagriná, ktorá žije v Prahe a svokra, že takéto lietadlo bolo k dispozícii, oni

to zaznamenali v českých médiách. Potom začali komunikáciu s Ministerstvom SR zahraničných vecí, vytvorila sa skupinka, kde bola ona a aj jej súčasný právny zástupca na pojednávaní. Jej prišla ponuka odísť autobusom z Madridu, že sa má dostaviť na nejakú adresu do Madridu, na čo napísala, že sa nevie dostať do Madridu, jej mama bola po úraze a neboli žiadne možnosti repatriácie. Trajekty nechodili. Keby to aj bolo možné, mama bola po úraze – mala zlomenú ruku a zašívajúcu hlavu, neviem, či by takúto cestu mama zvládla v takomto stave. Ešte v Španielsku mali aj kontrolu u lekára, ktorú absolvovali. Potom prišla ponuka na repatričný let, k tomu návrhu prvej ceny sa vyjadrovali všetci v skupine. Potom následne prišla druhá cenová ponuka. Ona to podpisovala v strese, podľa jej názoru pod nátlakom. Všade v médiách sa hovorilo, že covid zasahuje starých ľudí, že mrú ako muchy. Chcela v zdraví dostať mamu domov. Média vyzývali občanov, aby sa vrátili. V takomto stave ten papier podpísala, lebo nevedela, či takáto možnosť bude a ako dlho to bude trvať. Mama bola v psychickom napätí, nikdy takúto situáciu nezažila, bola v strese, v napätí, volali s manželom, kedy on príde. Bolo to pod tlakom. Keby vedela, že letí český špeciál, určite by išla ním. Nevie, koľko tam bolo voľných miest, určite by to využila. S konzulom sa veľmi ťažko komunikovalo, oni nič nevedeli. Boli prví ľudia, ktorí zažívali opatrenia tunajšej vlády. V repatričnom lete mali zakázané fotiť lietadlo, posádka bola v skafandroch, rozdali im vodu a rožky a zavreli sa. Zažívala to všetko prvý raz, bol to stres, aj keď teraz chápe, prečo musela byť posádka v skafandroch. Ešte keď boli v Španielsku, boli tam vojenské autá pri potravinách, dieťa bolo vydesené. Bola zodpovedná za deti a cítila zodpovednosť za mamu, podpísala by aj zmluvu s diablom. Následne po prilete všetko dodržali, autobusom išli 4,5 hodiny na východ, kde ich dali do repatričného centra, všetky procedúry podstúpili, uhradili tam stravu, ubytovanie, ale s týmto nárokom nesúhlasí. V tom čase, keď sa to dialo, bola v strese a jej podpis bol v tiesni. Lekár jej neodporúčal odletieť 2.3.2020, bolo to preto, že mama musela absolvovať kontrolu, musela jej byť daná dole sadra a doktor vyhodnotil, kedy je to vhodné. Po kontrole sa lekár nevyjadroval, že by nemohla letieť. Mala prioritu dostať svojich príbuzných do bezpečia, lebo ona ich na tú dovolenku zobrala. Poukázala, že na Slovensku to bolo tak, že ľudia tu mali slobodný pohyb, nedalo sa to porovnať. Na Tenerife sa dieťa ani nemohlo prejsť po chodbe. V repatričnom ubytovaní dostali dve izby, v jednej bola jej mama s dieťaťom, v druhej bola ona s druhým dieťaťom, hoci boli rodina. Keď boli v obchode v Španielsku, musela malú dcéru schovať, keď išlo okolo vojenské vozidlo. Je pravda, že tie opatrenia boli v každej krajine iné. Prvýkrát potrebovala takúto pomoc od štátu, nikdy štát nezneužívala. Manžel išiel z Panamy repatričným letom Českej republiky a nič neplatil.

8. Podľa dodatku k zmluve o vymáhaní čl. 4, 5, uzavretej medzi MZVa EZ SR a žalobcom, podľa § 14 a nasledujúce zákona číslo 374/2014 Z.z. , článku II. predmetom konsolidácie sú pohľadávky špecifikované v prílohe číslo 1 k tomuto dodatku. V prílohe č.1 k dodatku č.1 k zmluve o vymáhaní je uvedená pohľadávka voči žalovanej 1840 eur. Zmluva o vymáhaní bola podpísaná 21. 7. 2022 za žalobcu M. N. ako podpredsedom predstavenstva žalobcu a O. P. Q., za MZV a EZ SR členom predstavenstva žalobcu a E. E. H., riaditeľka finančného odboru sekcie ekonomiky a všeobecnej správy a E. F. G., generálny riaditeľ sekcie ekonomiky a všeobecnej správy, ktorého zastupovala v rozsahu jeho práv a povinností ním určená riaditeľka odboru E. E. H.. Podľa štatútu MZV a EZ SR čl. 2 Ministerstvo pôsobí na základe osobitného zákona. Ministerstvo je právnická osoba, ktorá v právnych vzťahoch vystupuje vo svojom mene alebo v mene štátu. Podľa čl. Čl. 7ods. 1-5) ministerstvo sa organizačne člení na sekcie. Sekcie sa členia na odbory a odbor sa môže členiť na oddelenia. Súčasťou ministerstva sú aj kancelárie ministra, štátnych tajomníkov a vedúceho služobného úradu. Organizačnými útvarmi ministerstva sú aj zastupiteľské úrady. Sekcia je nositeľom úloh ministerstva podľa vymedzených okruhov špecifických odborných činností. Organizačné útvary ministerstva riadia vedúci zamestnanci ministerstva. Sekciu riadi generálny riaditeľ sekcie, odbor riadi riaditeľ odboru, oddelenie riadi vedúci oddelenia, kanceláriu ministra, kanceláriu štátneho tajomníka a kanceláriu vedúceho služobného úradu riadi riaditeľ kancelárie. Zastupiteľský úrad riadi vedúci zastupiteľského úradu. Slovenský inštitút riadi riaditeľ Slovenského inštitútu. Vnútnú organizačnú štruktúru ministerstva, rozsah pôsobnosti a vzájomné vzťahy organizačných útvarov ministerstva, rozsah oprávnení a zodpovednosti vedúcich zamestnancov a vzťahy ministerstva k zastupiteľským úradom upravuje organizačný poriadok ministerstva. Podľa Smernica č. 88 - Podpisový poriadok Slovenskej konsolidačnej, a.s. v znení dodatku č. 1, č. 2, č. 3 a č. 4 bod VIII. členovia predstavenstva alebo člen predstavenstva žalobcu spoločne s prokuristom podpisujú písomnosti určené navonok, ktoré spoločnosť zaväzujú, a to spôsobom a v prípadoch uvedených v príslušnom článku platných stanov spoločnosti. Podľa prílohy smernice zmluvy podpisujú predseda predstavenstva, ktorý je zároveň generálnym riaditeľom, podpredseda predstavenstva, ktorý je zároveň námestníkom a člen predstavenstva, ktorý je zároveň námestníkom. Podľa článku 11 ods. 7 Organizačného poriadku Ministerstva zahraničných vecí

a európskych záležitostí Slovenskej republiky č. 34/2017 zo dňa 31. mája 2017 (ďalej len „Organizačný poriadok“) generálneho riaditeľa zastupuje v rozsahu jeho práv a povinností v čase jeho neprítomnosti nepresahujúcej dva týždne spravidla ním určený riaditeľ odboru. Dodatok č. 1 k zmluve za MZVEZ SR podpísali E. E. H., riaditeľka finančného odboru sekcie ekonomiky a všeobecnej správy a E. F. G., generálny riaditeľ sekcie ekonomiky a všeobecnej správy, ktorého zastupovala v rozsahu jeho práv a povinností riaditeľka odboru E. E. H.. Preto podľa názoru súdu je žalobca v konaní aktívne legitimovaný.

9. Podľa prísľubu vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie čl. 6 požiadala žalovaná Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky o poskytnutie konzulárnej ochrany pri repatriácii podľa § 14g ods. 7 v spojení s ustanovením ods. 4 písm. e) zákona číslo 151/2010 Z.z. o zahraničnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Zaviazala sa na požiadanie ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí v Slovenskej republiky uhradiť v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky ekvivalent nákladov na účely repatriácie jej osoby a jej rodinných príslušníkov, ktorý sprevádzali na repatriáčnom lete 31. 3. 2020 a to : M. B., C. B. a A. R.. Náklady boli určené 460 euro za jednu osobu. Podľa emailu od odosielateľa EMB Madrid adresovaného FINO/MZV bola zaslaná informácia o novej registrácii zo dňa 31. 3. 2020 žalovanej a jej rodinných príslušníkov. Podľa faktúry číslo listu 8 Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky fakturovalo žalovanej 1840 euro ako fakturáciu nákladov za 4 osoby za leteckú prepravu na základe prísľubu vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie dňa 31. 3. 2020. Faktúra bola doručená žalovanej 17. 6. 2020. Dňa 10. 6. 2020 Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky (ďalej MZVaEZ SR) urgovalo zaplatenie týchto nákladov do štrnástich dní od doručenia urgencie.

10. Podľa vyjadrenia žalovanej k faktúre, adresovaného MZVaEZ SR, namietala žalovaná, že pod tlakom výziev orgánov Slovenskej republiky na návrat občanov do vlasti sa 31. 3. 2023 repatriovala s dvomi maloletými deťmi a matkou v dôchodkovom veku 65 rokov z izolovaného ostrova Tenerife v Atlantickom oceáne, patriaceho do Španielskeho kráľovstva. V tom čase všetky súkromné lety boli zrušené a Španielske kráľovstvo bolo v núdzovom stave. Platil zákaz vychádzania a bol uzavretý vzdušný priestor. Presun rodiny s využitím leteckej alebo námornej dopravy a následný presun po súši boli veľmi ťažké. V čase písania vyjadrenia bola na predĺženej rodičovskej dovolenke bez sociálneho príspevku a príjem jej matky ako dôchodkyne bol 440 euro mesačne. Poukázala, že nebola konzulom Slovenskej republiky informovaná o možnosti bezodplatného repatriáčného letu 18. 3. 2020 organizovaného Českou republikou, ktorý by využila. Dozvedela sa, že českí občania ktorí použili repatriáčny let 31.3.2020 ho využili bezplatne. Poukázala že európsky parlament schválil troj miliardovú finančnú pomoc na financovanie repatriáčnych letov. Žiadala o prehodnotenie vymáhania nákladov repatriáčného letu, poukázala na prepravu štátnych, vládnych a diplomatických predstaviteľov. Zopakovala, že konala pod tlakom v tiesni pretože tam bola s deťmi z dôvodu ich zhoršeného zdravotného stavu ako slobodný občan Európskej únie podľa Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Zachytila vyjadrenie predsedníčky Európskej komisie po vyčlenení pomoci občanom Európskej únie, ktorí uviazli mimo Európskej únie. To, že bola mimo územia domovského štátu jej spôsobovalo stres. Maďarsko odmietalo repatriáčnú asistenciu občanom Slovenskej republiky, bolo im odopretý vstup na palubu lietadla s pristátím v Budapešti, čo ju odradilo od kúpy leteniek do Budapešti. Každý štát uprednostňoval svojich občanov, repatriácia nebola organizovaná. Následné vyjadrenia politikov už nemohli napraviť pocit strachu a neistoty občanov. Bola informovaná o preťažných zdravotníkoch, bála sa že v Španielsku budú uprednostnení v liečbe občania Španielskeho kráľovstva. Poukázala, že cestu s dvomi deťmi a matkou cez kontinent by nezvládla. Nakoľko chýbali informácie o obnove letov, politici zlyhali v komunikácii, bola nútená odísť aj s finančnými stratami spôsobenými neočakávaným predĺžením pobytu.

11. Na toto jej vyjadrenie reagovalo MZVaEZ SR tak, že konzulárna ochrana jej bola poskytnutá 31. 3. 2020 podľa § 14g ods. 1 zákona o zahraničnej službe. O konzulárnu ochranu požiadala žalovaná, aj pre jej rodinných príslušníkov. Ide o platný záväzok založený prísľubom vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany. Na základe toho jej vznikla povinnosť uhradiť všetky náklady repatriácie. Leto bol prevádzkovaný leteckým útvarom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a náklady boli vyčíslené týmto orgánom. Poukázalo, že sa sama zaviazala nahradiť náklady. Ďalšou urgenciou z 12. 3. 2021 bola žalovaná opätovne vyzvaná na úhradu pohľadávky.

12. Žalobca ako listinný dôkaz predložil faktúru od dodávateľa Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky pre odberateľa MZVaEZ SR z 28. 7. 2020 na sumu 29 247,15 eur za let Beatislava – Tenerife –

Gran Canaria – Bratislava z 31.3.2020, na druhej strane faktúry sú rozpísané jednotlivé položky – špeciálne kvapaliny, dopravné náklady – preletové poplatky, stravné a catering. Ďalej predložil e-mailovú komunikáciu, z ktorej vyplývalo, že na repatričný let z Tenerife bolo predbežne prihlásených 56 osôb.

13. Žalovaná k vyjadreniu pripojila i z MZVaEZ SR vyžiadaný zoznam repatričných autobusových spojov, oznam z internetovej stránky MZVaEZ SR o tom zabezpečilo repatriáciu z Cypru, prehľad vyžiadaný podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, uskutočnených autobusových spojov na repatriáciu autobusmi, ktorá bola v úhrne fakturovaná vo výške 449054,87 eur, tiež ďalšie stránky týkajúce sa repatriácie občanov. Podľa rozhodnutia o žiadosti o sprístupnenie údajov Úradu vlády SR z 18.5.2023 neboli niektoré informácie poskytnuté (zápisnica z rokovania vlády). Tiež MZVaEZ SR nemá informácie koľko občanov bolo repatriovaných autobusmi.

14. Podľa faktúry spoločnosti Roben trans s.r.o. táto spoločnosť fakturovala za repatriáciu MZVaEZ SR - autobusom 10733,15 eur za cestu NR-Ba –Madrid- Košice –NR.

15. Súd sa tiež oboznámil i so žiadosťami o sprístupnenie informácií právneho zástupcu žalovanej, s rozhodnutiami o týchto žiadosťach s kópiami stránky ministerstva obrany a MZVaEZ SR, získanými údajmi o repatričných nákladoch za autobusovú dopravu, faktúrami a vyjadrením spoločnosti Roben trans s.r.o. ako je vyššie uvedené.

16. Právny zástupca žalovanej žiadala oboznámiť sa s vyjadreniami vtedajšieho Ministra MZVa EZ SR, doplniť zápisnicu z rokovania vlády a zvukový záznam z rokovania vlády z 18.3.2020, tiež akým spôsobom sú vymáhané náklady na repatričné lety uskutočnené kvôli p. K. a teroristke z Iraku, tiež súkromné lety p. prezidenta G. z Bratislavy do Popradu a späť. Súd ďalšie dokazovanie nenariadil, ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania zamietol, pretože považoval doposiaľ vykonané dôkazy za dostatočné pre rozhodnutie aj s poukazom na výpoveď žalovanej na pojednávaní, okolnosti v ktorých sa ocitla v Španielsku.

17. Pokiaľ žalovaná namietala nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, pretože dodatkom č. 1 k Zmluve o vymáhaní pohľadávok štátu č. 1/2022/MZVEZ SR nedošlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na žalobcu, súd sa s týmto tvrdením nestotožnil, uzavretím predmetného dodatku č. 1 v súlade s § 14 a nasl. zákona o pohľadávkach štátu MZVEZ SR postúpilo na Slovenská konsolidačná, a.s. právo uplatňovať žalovanú pohľadávku. Podľa § 14 ods. 3 zákona o pohľadávkach štátu Slovenská konsolidačná, a.s. vykonáva konsolidáciu pohľadávok štátu na základe zmluvy o vymáhaní pohľadávky štátu vo vlastnom mene a na vlastný účet. Podľa § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť. Podľa článku 11 ods. 7 Organizačného poriadku Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky č. 34/2017 zo dňa 31. mája 2017 (ďalej len „Organizačný poriadok“) generálneho riaditeľa zastupuje v rozsahu jeho práv a povinností v čase jeho neprítomnosti nepresahujúcej dva týždne spravidla ním určený riaditeľ odboru. Predmetný dodatok č. 1 za MZVEZ SR podpisovali podľa tvrdenia žalobcu osoby oprávnené v súlade s § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka a Organizačným poriadkom a to ako to vyplýva z dodatku E. E. H., riaditeľka finančného odboru sekcie ekonomiky a všeobecnej správy a E. F. G., generálny riaditeľ sekcie ekonomiky a všeobecnej správy, ktorého zastupovala v rozsahu jeho práv a povinností ním určená riaditeľka odboru E. E. H.. Nebolo preukázané, že zamestnanci MZVEZ SR svoje oprávnenie konať v mene právnickej osoby podpísaním predmetného dodatku č. 1 prekročili. Preto túto námietku súd nepovažoval za dôvodnú.

18. Žalovaná namietala premlčanie. Súd uplatňovaný nárok nepovažoval za nárok z prepravy podľa § 760 Občianskeho zákonníka, ktoré podlieha premlčaniu podľa § 108 Občianskeho zákonníka, ktorý je možné aplikovať len ak jeho podkladom je zmluva o preprave osôb, na základe ktorej vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas (§ 760 Občianskeho zákonníka), čo sa v tomto prípade nestalo, ale ako nárok na úhradu finančných nákladov na konzulárnu ochranu poskytnutú podľa zákona o zahraničnej službe, ktoré podlieha premlčaniu podľa § 101 Občianskeho zákonníka, teda podlieha všeobecnej

premlčacej dobe v dĺžke 3 rokov. Žaloba bola podaná 28.10.2022 let sa uskutočnil 31.3.2020, náklady bolo možné prvý krát uplatniť 1.4.2020. Tiež možno súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že žalovaná v súlade s § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe prísľubom vo forme záväzku zaviazala na požiadanie MZVEZ SR zaplatiť svoj dlh určený čo do výšky i dôvodu, teda nárok žalobcu podľa § 110 Občianskeho zákonníka podlieha premlčacej dobe v dĺžke trvania 10 rokov. Preto nárok nie je premlčaný.

19. Žalovaná sa v konaní dožadovala ochrany ako spotrebiteľ. Podľa § 14a ods. 1 zákona č. 151/2010 Z. z. o zahraničnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zahraničnej službe“) príslušný organizačný útvar ministerstva v Slovenskej republike (ďalej len „príslušný útvar ministerstva“), diplomatická misia a konzulárny úrad vykonávajú konzulárne činnosti v súlade s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, 12b) právom Európskej únie, všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky a vnútroštátnymi právnymi predpismi prijímajúceho štátu. Podľa § 14a ods. 2 zákona o zahraničnej službe konzulárnymi činnosťami sú a) konzulárne funkcie, b) konzulárna ochrana. Podľa § 14h ods. 1 zákona o zahraničnej službe konzulárna ochrana je súbor opatrení, úkonov a konaní, ktorými diplomatická misia a konzulárny úrad zabezpečujú podporu, pomoc a ochranu v núdzi a v krízovej situácii. S tvrdením žalovanej, že sa v tejto veci považuje za spotrebiteľa, žalobca nesúhlasí. MZVEZ SR je ústredným orgánom štátnej správy pre oblasť zahraničnej politiky a vzťahu Slovenskej republiky k ostatným štátom, medzinárodným organizáciám a zoskupeniam a európskym inštitúciám, ktorý nemá postavenie dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. MZVEZ SR nevykonáva žiadnu obchodnú ani podnikateľskú činnosť (obdobne ako v prípade ŠFRB: uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 106/2018, uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/9/2019, uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/164/2020). MZVEZ SR je ústredným orgánom štátnej správy, ktorý prostredníctvom svojich organizačných útvarov v zahraničí vykonáva konzulárne činnosti v súlade s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, právom Európskej únie, všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky a vnútroštátnymi právnymi predpismi prijímajúceho štátu. Preto podľa názoru súdu žalovaná nemá postavenie spotrebiteľa.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca od žalovanej uplatňuje nárok - refakturáciu nákladov za 4 osoby za leteckú prepravu na základe „Prísľubu vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie“ - let z Tenerife, Gran Canaria do Bratislavy dňa 31.03.2020. Slovenská konsolidačná, a.s. – žalobca, je poverenou osobou v zmysle zákona č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a pohľadávka bola na SK, a.s. postúpená na konsolidáciu na základe Dodatok č. 1 k Zmluve o vymáhaní pohľadávok štátu č.1/2022/MZVEZ SR to dňa 3.8.2022, ktorý bol zverejnený v Centrálnom registri zmlúv dňa 8.8.2022 pod ID zmluvy 6763682. Tento nárok odvodzuje zo žalovanou podpísaného prísľubu vo forme záväzku pri poskytnutí konzulárnej ochrany vo forme repatriácie podľa ustanovení § 14g a § 14 h Zákona 51/2010 Z.z. z 9. marca 2010 o zahraničnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov a skutočnosti, že týmto letom bola žalovaná a jej traja rodinní príslušníci repatriovaní. MV SR vykonalo repatričný let dňa 31.3.2020 z Tenerife na územie Slovenskej republiky, ktorým bola repatriovaná aj žalovaná, na základe požiadavky MZVEZ SR, pričom tieto náklady boli následne fakturované MZVEZ SR, ktoré ich uhradilo 06.08.2020. Súd mal preukázané, že let si vyžiadal od MZV a EZ SR náklady úhradou faktúry Ministerstvu vnútra SR č. fa 260038178, v súvislosti s týmto letom vo výške 29247,15 eur. Tiež bolo preukázané že MZVa EZ SR fakturovalo za repatriáciu Rakúskej republiky 7820 eur podľa bodu 9 Nariadenia EU 2015/637. Podľa e-mailovej komunikácie MZV a EZ Sr a MV SR z 31.3.2020 malo byť repatriovaných 56 osôb. Podľa správy od spoločnosti Roben Trans s r.o. Nitra a faktúry, stála MZVa EZ SR repatričná cesta z Nitry do Bratislavy, Madridu, Košíc a Nitry 10733,15 eur, pre 17 repatriovaných osôb.

21. Žalovaná sa domáhala ochrany podľa Zákona č. 365/2004 Z.z. Podľa § 2 Zákona z 20. mája 2004 č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon):(1) Dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. (2) Pri dodržiavaní zásady rovnakého zaobchádzania je potrebné prihliadať aj na dobré mravy na účely rozšírenia ochrany pred diskrimináciou.

Podľa § 5 ods. 1-2) tohto zákona v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v sociálnom zabezpečení, zdravotnej starostlivosti, pri poskytovaní tovarov a služieb a vo vzdelávaní zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1. Zásada rovnakého zaobchádzania podľa odseku 1 sa uplatňuje len v spojení s právami osôb ustanovenými osobitnými zákonmi v oblastiach prístupu a poskytovania a) sociálnej pomoci, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, doplnkového dôchodkového sporenia, štátnej sociálnej podpory 4) a sociálnych výhod, b) zdravotnej starostlivosti, 5) c) vzdelávania, 6) d) tovarov a služieb vrátane bývania, ktoré sú poskytované verejnosti právnickými osobami a fyzickými osobami-podnikateľmi. 7)

Podľa § 8 ods. 1) tohto zákona, diskriminácia nie je také rozdielne zaobchádzanie, ktoré je odôvodnené povahou činností vykonávaných v zamestnaní alebo okolnosťami, za ktorých sa tieto činnosti vykonávajú, ak tento dôvod tvorí skutočnú a rozhodujúcu požiadavku na zamestnanie pod podmienkou, že cieľ je legitímny a požiadavka primeraná.

Zásada rovnakého zaobchádzania sa teda uplatňuje v oblasti sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, vo vzdelávaní, pri poskytovaní tovarov a služieb ako je vymedzené v ustanovení § 5 tohto zákona. Preto podľa názoru súdu vzhľadom na posúdenie nároku súdom nemožno v tejto veci aplikovať antidiskriminačný zákon. Aj pri použití extenzívneho výkladu v zmysle § 2 ods. 2 tohto zákona použitie antidiskriminačného zákona na tento prípad limituje skutočnosť že zákaz diskriminácie a zásada rovnakého zaobchádzania sa podľa tohto zákona a demonštratívneho výpočtu v ustanovení § 2 ods. 1 tohto zákona, podľa ktorého sa vzťahuje na každého, teda každý je povinný zaobchádzať s každým rovnako bez ohľadu na možné rozdiely a odlišnosti prameniace v ľudskej prirodzenosti. Antidiskriminačný zákon tieto formy a dôvody diskriminácie uvádza len demonštratívne. V danom prípade však prípadné rozdielne zaobchádzanie, tvrdené žalovanou spočívalo v rozdielnom prístupe k občanom podľa nimi zvolenej formy repatriácie. Preto podľa názoru nie je možné v tomto prípade aplikovať Zákon z 20. mája 2004 č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon).

22. Podľa § 14g ods. 1-8) Zákona č. 151/2010 Z.z. z 9. marca 2010 o zahraničnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov:

(1) Konzulárna ochrana je súbor opatrení, úkonov a konaní, ktorými diplomatická misia a konzulárny úrad zabezpečujú podporu, pomoc a ochranu v núdzi a v krízovej situácii.

(2) Diplomatická misia a konzulárny úrad poskytnú konzulárnu ochranu nezastúpenému občanovi a jeho rodinnému príslušníkovi, ktorý nie je občanom Európskej únie a sprevádza nezastúpeného občana v treťom štáte v rovnakom rozsahu a za tých istých podmienok, za ktorých poskytuje konzulárnu ochranu občanovi a jeho rodinnému príslušníkovi, ktorý nie je občanom Európskej únie a sprevádza občana v treťom štáte. Diplomatická misia a konzulárny úrad poskytnú konzulárnu ochranu právnickej osobe so sídlom na území Slovenskej republiky zriadenej podľa právneho poriadku Slovenskej republiky primerane.

(3) Konzulárnu ochranu neposkytuje konzulárny úrad vedený honorárnym konzulárnym úradníkom.

(4) Konzulárna ochrana sa poskytuje najmä:

a) v prípade zatknutia alebo iného obmedzenia osobnej slobody, b) ak je občan a nezastúpený občan obeťou trestného činu, c) v prípade vážnej nehody alebo závažnej choroby, d) v prípade úmrtia, e) pri repatriácii, f) v prípade potreby vydania náhradného cestovného dokladu alebo náhradného cestovného dokladu Európskej únie, 12o) g) ak môže dôjsť k ohrozeniu života, zdravia alebo majetku väčšieho počtu osôb.

(5) Občan alebo nezastúpený občan preukazuje svoju totožnosť cestovným dokladom alebo iným preukazom totožnosti. Ak nezastúpený občan nepredloží platný cestovný doklad alebo iný preukaz totožnosti, štátnu príslušnosť možno preukázať iným vhodným spôsobom, najmä jej overením na zastupiteľskom úrade členského štátu, o ktorom nezastúpený občan tvrdí, že je jeho štátnym občanom; rovnako sa postupuje aj pri overení totožnosti a vzťahu rodinného príslušníka nezastúpeného občana.

(6) Diplomatická misia a konzulárny úrad poskytnú konzulárnu ochranu podľa odseku 4 písm. a) a b) občanovi a nezastúpenému občanovi, ak o to požiada.

(7) Diplomatická misia a konzulárny úrad poskytnú konzulárnu ochranu podľa odseku 4 písm. c) a e) až g) občanovi a nezastúpenému občanovi, ak o to požiada a nie je schopný situáciu riešiť vlastnými silami.

(8) Diplomatická misia a konzulárny úrad môžu poskytnutie konzulárnej ochrany odmietnuť, ak občan alebo nezastúpený občan neposkytuje súčinnosť, nepodieľa sa na riešení situácie, konzulárnu ochranu

zneužil, uviedol nepravdivé informácie alebo zavádzajúce informácie alebo požaduje ochranu nad rámec možností diplomatickej misie a konzulárneho úradu.

Podľa § 14h tohto zákona

- (1) Ministerstvo poskytuje konzulárnu ochranu nezastúpeným občanom aj na základe dohody s členským štátom o trvalom zastupovaní.
- (2) Diplomatická misia a konzulárny úrad môžu so zastupiteľským úradom členského štátu dojednať rozdelenie zodpovednosti a koordináciu pri poskytovaní konzulárnej ochrany nezastúpeným občanom.
- (3) Ak je uzatvorená dohoda podľa odseku 1 alebo dojednanie podľa odseku 2, poskytnutie konzulárnej ochrany nezastúpenému občanovi sa riadi touto dohodou alebo týmto dojednaním. Diplomatická misia alebo konzulárny úrad postúpi žiadosť nezastúpeného občana o konzulárnu ochranu, na vybavenie ktorej nie je príslušný, na príslušný zastupiteľský úrad, ak tým nie je ohrozené poskytnutie konzulárnej ochrany.
- (4) O uzatvorenej dohode podľa odseku 1 a dojednaní podľa odseku 2 informuje ministerstvo Európsku komisiu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť.
- (5) Diplomatická misia a konzulárny úrad neposkytnú konzulárnu ochranu alebo ju prestanú poskytovať, ak členský štát požiadal o postúpenie žiadosti o konzulárnu ochranu, ktorú podal jeho štátny občan a členský štát potvrdil, že konzulárnu ochranu poskytne; to platí aj vtedy, ak členský štát už začal konzulárnu ochranu poskytovať.
- (6) Ministerstvo môže požiadať o postúpenie žiadosti o poskytnutie konzulárnej ochrany členský štát, ktorého zastupiteľskému úradu bola doručená žiadosť občana o jej poskytnutie.
- (7) Diplomatická misia a konzulárny úrad úzko spolupracujú a koordinujú svoju činnosť so zastupiteľskými úradmi členských štátov a so zastúpením Európskej únie v treťom štáte na účel zaistenia konzulárnej ochrany nezastúpených občanov.
- (8) Ak diplomatická misia a konzulárny úrad dostanú žiadosť o konzulárnu ochranu od osoby, ktorá tvrdí, že je nezastúpeným občanom, alebo sú informované o krízovej situácii alebo o núdzi, v ktorej sa táto osoba nachádza, neodkladne konzultujú s ministerstvom zahraničných vecí členského štátu, o ktorom táto osoba tvrdí, že je jeho štátnym občanom, alebo s príslušným zastupiteľským úradom členského štátu, o ktorom táto osoba tvrdí, že je jeho štátnym občanom, a poskytnú mu relevantné informácie, ktoré majú k dispozícii, najmä informácie týkajúce sa totožnosti tejto osoby, predpokladaných nákladov na poskytnutie konzulárnej ochrany a o rodinných príslušníkoch tejto osoby, ktorým je potrebné poskytnúť konzulárnu ochranu. Okrem mimoriadne naliehavých prípadov sa konzultácia podľa prvej vety uskutoční pred poskytnutím konzulárnej ochrany. Diplomatická misia a konzulárny úrad umožnia výmenu informácií medzi touto osobou a orgánmi členského štátu, o ktorom táto osoba tvrdí, že je jeho štátnym občanom.
- (9) Pri postupe podľa odseku 8 diplomatická misia a konzulárny úrad kontakt s rodinnými príslušníkmi alebo s inými relevantnými osobami alebo orgánmi nezabezpečujú.
- (10) Diplomatická misia, konzulárny úrad alebo príslušný útvar ministerstva si môžu vyžiadať informácie o poskytnutí konzulárnej ochrany občanovi v treťom štáte, v ktorom Slovenská republika nemá diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad. V takom prípade diplomatická misia a konzulárny úrad zabezpečí kontakt s rodinnými príslušníkmi alebo s inými relevantnými osobami alebo orgánmi.
- (11) Ak diplomatická misia, konzulárny úrad alebo príslušný útvar ministerstva prijíma informáciu o žiadosti občana o poskytnutie konzulárnej ochrany v treťom štáte, v ktorom Slovenská republika nemá diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad, ministerstvo môže určiť, kto konzulárnu ochranu poskytne.
- (12) Diplomatická misia a konzulárny úrad v treťom štáte koordinujú svoje plány pre krízové situácie so zastupiteľskými úradmi členských štátov a zastúpením Európskej únie s cieľom poskytnúť účinnú konzulárnu ochranu aj nezastúpeným občanom. Diplomatická misia a konzulárny úrad informujú zastupiteľské úrady členských štátov o pripravenosti na krízové situácie.
- (13) Diplomatická misia, konzulárny úrad a príslušný útvar ministerstva spolupracujú v krízovej situácii s členskými štátmi a Európskou úniou, aby nezastúpeným občanom bola poskytnutá konzulárna ochrana. Ak je to možné, diplomatická misia, konzulárny úrad a príslušný útvar ministerstva informujú členské štáty a Európsku úniu o dostupných evakuačných kapacitách.
- (14) Diplomatická misia a konzulárny úrad poskytujú informácie o občanoch, ktorí sú počas krízovej situácie v treťom štáte, v ktorom Slovenská republika nemá diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad, príslušnému členskému štátu, ktorý je poverený koordináciou konzulárnej ochrany a riadením konzulárnej ochrany nezastúpeným občanom počas krízovej situácie.
- (15) S prihliadnutím na okolnosti diplomatická misia a konzulárny úrad si od občana a nezastúpeného občana môžu vyžiadať prísľub vo forme záväzku, že členskému štátu, ktorého je štátnym občanom, uhradí finančné náklady na poskytnutú konzulárnu ochranu. Vzor prísľubu vo forme záväzku je uvedený

v prílohe č. 5. Na tento prísľub vo forme záväzku sa vzťahuje právny poriadok členského štátu, ktorého je táto osoba štátnym občanom.

Teda možno konštatovať, že podľa § 14h ods. 15 zákona o zahraničnej službe je MZVEZ SR oprávnené požadovať úhradu finančných nákladov poskytnutej konzulárnej ochrany, ktorá bola v prípade odporcu realizovaná MZVEZ SR formou repatriácie podľa § 14 g ods. 4 písm. e) zákona o zahraničnej službe.

23. Súd mal za preukázané a nebolo sporné, že žalovaná požiadala podľa uvedených zákonných ustanovení o repatriáciu a táto sa aj zrealizovala repatriáčnym letom 31.3.2020 a podpísala podľa § 14h ods. 15 Zákona o zahraničnej službe prísľub vo forme záväzku, že členskému štátu, ktorého je štátnym občanom, uhradí finančné náklady na poskytnutú konzulárnu ochranu. Podľa názoru súdu boli žalobcom preukázané náklady ktoré vznikli Ministerstvu zahraničných vecí a európskych záležitostí SR úhradou faktúry Ministerstvu vnútra SR č. fa 260038178, v súvislosti s týmto letom vo výške 29247,15 eur. Tiež bolo preukázané že MZVa EZ SR fakturovalo za repatriáciu Rakúskej republiky 7820 eur podľa bodu 9 Nariadenia EU 2015/637. Podľa e-mailovej komunikácie MZV a EZ Sr a MV SR z 31.3.2020 malo byť repatriovaných 56 osôb. Z údajov a vyjadrení žalobcu, teda že hlavným parametrom pri výpočte nákladov bola predbežná kalkulácia MV SR a počet repatriovaných osôb, nie je zrejmé, koľko slovenských občanov bolo týmto letom repatriovaných, koľko bolo českých občanov (podľa vyjadrenia žalobcu podľa vzájomnej dohody s Českou republikou bezplatne) a koľko bolo repatriovaných občanov Rakúskej republiky. Pri zohľadnení celkového počtu repatriantov 56, je náklad na jedného 29247,15 eur/56, teda 522,27 eur, teda žalobca uniesol bremeno preukázania výšky nákladov repatriáčneho letu vo výške 460 eur na jednu osobu. Nebolo sporné, že repatriované so žalovanou boli štyri osoby. Súd mal tiež z výpovede žalovanej preukázané, že o repatriáciu žiadala a sľub podpisovala v situácii, keď zvažovala najvhodnejšiu formu repatriácie, s ohľadom na to, že sa vracala s matkou, jej matka vo veku 65 rokov mala zdravotné problémy – liečila si zlomeninu, ktorú utrpela pri pobyte na ostrove Tenerife, pri plánovaní odletu teda musela zohľadňovať odporúčenia ošetrojúceho lekára, tiež sa vracala s dvomi deťmi vo veku 10 a 5 rokov, teda možno súhlasiť, že repatriácia po mori a súši by bola riskantná a neprimerane zaťažujúca. Tiež súd zobral do úvahy okolnosti prijatých proticovidových opatrení na ostrove Tenerife, vyplývajúce nielen z výpovede žalovanej ale aj zo skutočností známych súdu, teda že opatrenia v Španielsku boli prísne a obava žalovanej z toho, že jej matka alebo deti tam ochorejú a nebude im poskytnutá primeraná zdravotná starostlivosť s ohľadom na vtedy známe informácie o preťažení zdravotného systému napr. v Taliansku boli dôvodné. Súd musí konštatovať, že podľa ustanovenia § 14h Zákona o zahraničnej službe ods. 15) si diplomatická misia a konzulárny úrad od občana a nezastúpeného občana môžu vyžiadať prísľub vo forme záväzku. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia ak diplomatická misia a konzulárny úrad dostanú žiadosť o konzulárnu ochranu od osoby, ktorá tvrdí, že je nezastúpeným občanom, alebo sú informované o krízovej situácii alebo o núdzi, v ktorej sa táto osoba nachádza, neodkladne konzultujú s ministerstvom zahraničných vecí členského štátu, o ktorom táto osoba tvrdí, že je jeho štátnym občanom, alebo s príslušným zastupiteľským úradom členského štátu, o ktorom táto osoba tvrdí, že je jeho štátnym občanom, a poskytnú mu relevantné informácie, ktoré majú k dispozícii, najmä informácie týkajúce sa totožnosti tejto osoby, predpokladaných nákladov na poskytnutie konzulárnej ochrany a o rodinných príslušníkoch tejto osoby, ktorým je potrebné poskytnúť konzulárnu ochranu. Okrem mimoriadne naliehavých prípadov sa konzultácia podľa prvej vety uskutoční pred poskytnutím konzulárnej ochrany. Z tohto ustanovenia možno vyvodiť, že krízovú situáciu alebo núdzu osoby, ktorá žiada o konzulárnu ochranu zákon predpokladá. Preto sa súd nestotožnil s názorom žalovanej, že úkon – prísľub, ktorý nesporne podpísala žalovaná, je neplatný pre rozpor s § 37 a 39 Občianskeho zákonníka, teda preto, že ho podpisovala v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok.

24. Súd posudzoval vec s poukazom na § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V tomto prípade podľa názoru súdu žalobca vykonával podaním žaloby právo vyplývajúce z právneho dôvodu – preukázaného nároku na náhradu nákladov repatriáčneho letu od žalovanej. Išlo teda o výkon práva ako jeden zo spôsobov realizácie občianskeho práva. Výkon práva je v tomto prípade právom dovolený (aprobovaný). Avšak s poukazom na nezosporený fakt, že repatriácia lietadlom občanom Českej republiky bola poskytovaná MZVa EZ SR bezodplatne (tvrdenie žalobcu i žalovanej), že teda aj repatriácia občanov SR letmi realizovanými Českou republikou bola bezodplatná, ďalej na nezosporenú skutočnosť, že repatriácia občanov autobusom, bola bezodplatná, aj keď napr. v konkrétne predloženom prípade

pri repatriácii spoločnosťou Roben Trans s.r.o. predstavovali náklady repatriácie vzhľadom na počet osôb 10733,15 eur/ 17 osôb podľa e-mailu tejto spoločnosti, teda 631,36 eur na osobu, súd je toho názoru, že takýto výkon práva sa prieči dobrým mravom, pretože ide o výkon práva, ktorý je v rozpore s pravidlami demokratickej spoločnosti a jej morálky, s princípmi právneho štátu a občianskej spolupatričnosti a elementárnou slušnosťou v spoločensky vhodnej miere a únosnosti. Tiež možno súhlasiť s argumentáciou žalovanej že ak Nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o vyžadovaní a schvaľovaní letov č.50/2012 (tzv. vládny špeciál), aj keď nejde o všeobecne záväzný predpis ako správne argumentuje žalobca, uvádza vo svojom článku 3 ods.2, že lietadlo môže vykonávať lety a) v stave núdze na odstránenie alebo zmiernenie následkov rôznych krízových situácií na zemi, napríklad živelná pohroma (najmä povodeň, lesný požiar), katastrofa, priemyselná, dopravná alebo prevádzková havária na území Slovenskej republiky a v zahraničí, c) na humanitárne účely, d) sanitné za účelom poskytovania pomoci osobám v tiesni a prepravy orgánov určených na transplantáciu a podľa čl. 4. ods. 3, tohto nariadenia bez úhrady priamych prevádzkových nákladov sú vykonávané aj lety uvedené v čl. 3. ods.2 písm. a),b),c),e) až i), sa na žalovanú, jej deti a jej matku mohli vzťahovať čl. 3 ods. 2) písm. a) prípadne c) vyššie uvedeného nariadenia, ktoré sú definované ako lety bez úhrady priamych prevádzkových nákladov (v stave núdze, na zmiernenie následkov krízových situácií na zemi, resp. humanitárne účely) a preto považoval za potrebné pri posudzovaní súladu tohto nároku s dobrými mravmi, prihliadnúť aj na tieto vnútorné kritériá uplatňované MV SR pri vymáhaní nákladov za vykonané lety. Preto súd žalobu, ktorou bol uplatňovaný nárok v rozpore s dobrými mravmi ako nedôvodnú zamietol.

25. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žavaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná a preto jej patrí plná náhrada trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 CSP/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.